

Број: 05-05-1-1140-2/13
Сарајево, 28. март 2013. године

BOSNA I HERCEGOVINA
PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

PRIMLIENO: 01.04.2013

Organizaciona jedinica	Klasifikaciona oznaka	Redni broj	Broj prijema
0102-05-2	429	13	

S

ПАРЛАМЕНТАРНА СКУПШТИНА
БОСНЕ I ХЕРЦЕГОВИНЕ

- ПРЕДСТАВНИЧКИ ДОМ
- ДОМ НАРОДА

Предмет. Сагласност за ратификацију уговора, тражи се

У складу са чланом 16. Закона о поступку закључивања и извршавања међународних уговора ("Сл. гласник БиХ", бр 29/00), достављамо вам ради давања сагласности за ратификацију:

Уговор о екстрадицији између Босне и Херцеговине и Народне Демократске Републике Алжир. Уговор је потписао г. Бариша Чолак, министар правде БиХ, 20. септембра 2011. године, у Алжиру.

Будући да је Министарство правде БиХ надлежно за провођење поступка за закључивање овог уговора, молимо вас да на састанке ваших комисија, односно сједнице Дома, поред представника Предсједништва БиХ, као предлагача, позовете и представника Министарства који посланицима, односно делегатима може дати све потребне информације о уговору.

С поштовањем,

ГЕНЕРАЛНИ СЕКРЕТАР

Ранко Нинковић

Број: 08/1-31-05-5-3-3/13
Сарајево, 19. март 2013. године

PREDSJEDNIŠTVO
BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

PREDSJEDNIK	28-03-2013	20
05	05-1	1140

В. Јурић
М

ПРЕДСЈЕДНИШТВО БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ
САРАЈЕВО

ПРЕДМЕТ: Приједлог одлуке о ратификацији Уговора о екстрадицији између Босне и Херцеговине и Демократске Народне Републике Алжир,-

У прилогу акта вам достављамо Приједлог одлуке о ратификацији Уговора о екстрадицији између Босне и Херцеговине и Демократске Народне Републике Алжир, потписаног у Алжиру 20. септембра 2011. године, на српском, босанском, хрватском, француском и арапском језику.

Такође вам достављамо закључак којим је Савјет министара Босне и Херцеговине, на својој 40. сједници одржаној 28. фебруара 2013. године, утврдио приједлог одлуке о ратификацији предметног Уговора.

Подсјећамо да је Предсједништво Босне и Херцеговине на 63. сједници, одржаној 28. октобра 2009. године донијело одлуку број: 01-011-2736-13/09 о прихватању предметног Уговора.

Молимо да Предсједништво Босне и Херцеговине, у складу са одредбама члана 17. Закона о поступку закључивања и извршавања међународних уговора („Службени гласник БиХ“ број 29/00), одлучи о ратификацији предметног Уговора.

С поштовањем,

Прилога: Као у тексту.

МИНИСТАР
Др. Златко Лагумџија

**УГОВОР О ЕКСТРАДИЦИЈИ
ИЗМЕЂУ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ И
НАРОДНЕ ДЕМОКРАТСКЕ РЕПУБЛИКЕ АЛЖИРА**

Босна и Херцеговина и Народна Демократска Република Алжир (у даљем тексту: стране уговорнице),

У жељи да учине ефикаснијом сарадњу између двије стране у борби против криминала у свим његовим облицима закључењем уговора о екстрадицији,

договориле су следеће:

Члан 1. Обавеза изручења

Стране уговорнице су се договориле да ће по молби друге стране, а према одредбама овог Уговора и у складу са домаћим законодавством изручивати једна другој лица која се нађу на територији замољене стране, а која су тражена на територији стране молитељице ради кривичног гоњења за кривично дјело које подлијеже изручењу или извршењу казне за такво кривично дјело.

Члан 2. Кривична дјела која подлијежу изручењу

(1) У смислу овог уговора, кривична дјела која подлијежу изручењу су кривична дјела за која је у вријеме подношења молбе, према законима обје стране уговорнице прописано лишење слободе од најмање једне године.

(2) Када се молба за изручење односи на лице осуђено на лишење слободе у правосудном систему стране молитељице за кривично дјело које подлијеже изручењу, изручење ће се дозволити само ако је преостали дио казне коју осуђено лице треба да издржи у трајању од најмање шест мјесеци.

(3) Ако молба за изручење обухваћа неколико одвојених кривичних дјела од којих је свако кажњиво према законима обје стране уговорнице, али нека од њих не испуњавају услове наведене у ставовима (1) и (2) овог члана, изручење се може дозволити за ова посљедња кривична дјела под условом да ће лице бити изручено за најмање једно кривично дјело које подлијеже изручењу.

Члан 3. Обавезне основе за одбијање изручења

Изручење неће бити дозвољено:

а) ако је лице чије изручење се тражи држављанин замољене стране. Међутим замољена страна ће, у оквиру својих надлежности, кривично гонити своје држављане који су починили кривична дјела на територији друге стране. У том случају ће друга страна доставити дипломатским путем молбу за кривично гоњење са пратећом документацијом и доказима које посједује;

б) ако замољена страна кривично дјело сматра политичким или сродним кривичним дјелом.

Међутим, политичким кривичним дјелом се неће сматрати:

- тешка кривична дјела која подлијежу изручењу која су обухваћена међународним уговорима чије потписнице су стране уговорнице;
- атентат на шефа државе или члана његове породице или члана владе једне од страна уговорница;
- кривично дјело повезано са тероризмом.

ц) ако замољена страна оправдано сматра да је изручење затражено због кривичног гоњења или кажњавања лица због расне припадности, пола, вјере, националности или ако се сматра да би положај тог лица био погоршан из ових разлога;

д) ако је кривично дјело због којег се тражи изручење кривично дјело по војним законима али не и по општем кривичном праву;

е) ако постоји правоснажна пресуда против траженог лица у замољеној страни у вези са дјелом за које се тражи изручење тог лица;

ф) ако је наступила застарјелост кривичног гоњења или застарјелост извршења казне затвора по законодавству било које стране уговорнице;

г) ако је извршено помиловање или амнестија било на територији државе молитељице или на територији замољене државе, у овом последњем случају ако је замољена држава имала надлежност да врши кривично гоњење у складу са домаћим законима.

Члан 4.

Опционе основе за одбијање изручења

Изручење може бити одбијено:

а) ако је лице које се тражи кривично гоњено од замољене државе у вези са дјелом због којег се тражи;

б) ако је дјело за које се тражи изручење почињено ван територије било које од страна уговорница, а у складу са домаћим законима замољена страна нема надлежност да води кривични поступак за такво дјело почињено ван њене територије у сличним околностима;

ц) ако је дјело за које се тражи изручење у складу са законима замољене стране у цијелости или дијелом почињено у замољеној држави;

д) када је лицу које се тражи већ суђено и већ је ослобођено или осуђено у трећој земљи у вези са дјелом за које се тражи изручење.

Члан 5.
Молба и пратећа документација

(1) Молба за изручење ће бити формулисана у писменом облику и донесена дипломатским путем централним органима страна уговорница.

- За Босну и Херцеговину, Централни орган ће бити Министарство правде.
- За Народну Демократску Републику Алжир, Централни орган ће бити Министарство правде.

(2) Уз молбу за изручење се прилажу следећи пратећи документи:

- а) овјерени и потписани налог за хапшење или други акт исте правне снаге којег је издао правосудни орган стране молитељице;
- б) овјерену и потписану осуђујућу пресуду;
- ц) овјерени и потписани документ о изреченој казни, ако је лицу чије изручење се тражи изречена казна уз навођење дужине дијела казне која је већ извршена;
- д) чињенице о дјелима која представљају кривично дјело за које се тражи изручење уз навођење мјеста и времена извршења и текст примјенивих одредаба закона;
- е) што је могуће тачнији опис траженог лица заједно са другим информацијама и документима који могу помоћи при утврђивању идентитета потраживаног, мјеста гдје се налази и његовог држављанства.

Члан 6.
Додатне информације

Ако замољена страна сматра да су достављене информације дате у сврху овог Уговора недовољне да омогуће доношење одлуке по молби, та страна може тражити да се додатне информације доставе у року који она одреди.

Члан 7.
Привремено лишавање слободе

(1) У случају хитности, једна страна уговорница може затражити од друге стране уговорнице привремено лишавање слободе лица за која се тражи изручење прије него поднесе молбу за изручење. Таква молба може бити достављена у писаној форми дипломатским путем или преко Централних органа или преко Међународне организације за криминалистичку полицију (ИНТЕРПОЛ) или на било који други начин договорен између страна уговорница.

(2) Молба за привремено лишавање слободе ће садржавати једну од исправа предвиђених у члану 5. овог уговора и изјаву да ће формална молба за изручење потраживаног лица услиједити.

(3) Замољена страна ће одмах обавијестити страну молитељицу о резултатима молбе.

(4) Лице привремено лишено слободе на основу такве молбе ће бити пуштено на слободу након истека 60 дана од дана лишавања слободе ако молба за изручење и пратеће исправе наведене у члану 5. не буду примљене.

(5) Пуштање на слободу неће спријечити ново лишавање слободе и изручење тог лица, ако замољена страна касније прими молбу за изручење и пратеће исправе.

Члан 8. Правило специјалности

(1) Изручено лице неће бити гоњено, притворено нити подвргнуто било каквом другом облику ограничења личне слободе на територији државе молитељице за било које дјело почињено прије изручења, осим за оно које је предмет изручења, осим у сљедећим случајевима:

а) ако је то кривично дјело за које замољена страна на то пристане. Захтјев за давање пристанка који ће бити упућен замољеној страни у складу са овим чланом ће бити поднесен са пратећим исправама предвиђеним у члану 5. овог уговора и записником са изјавама изрученог лица о кривичном дјелу;

б) ако тражено лице, иако је имало могућности, није напустило територију стране уговорнице којој је било изручено у року од тридесет дана од његовог коначног пуштања из затвора или се на њу поново добровољно вратило.

(2) Ако у току поступака дође до промјене правне квалификације дјела за коју је лице изручено, изручено лице може бити гоњено или осуђено само ако кривично дјело по новој квалификацији:

а) Може бити основ за изручење у складу са овим Уговором;

б) Се односи на исте чињенице на основу којих је одобрено изручење.

Члан 9. Изручење у корист треће државе

Страна молитељица неће без пристанка замољене стране изручити трећој држави лице изручено страни молитељици осим у случајевима када лице није напустило територију стране молитељице или се на њу поново вратило под условима из члана 8. овог Уговора.

Члан 10.
Више захтјева

Ако изручење тражи истовремено више држава било због истог или различитих дјела, замољена страна ће одлучивати узимајући у обзир све околности, а прије свега држављанство траженог лица, могућност даљег изручења, датум пријема молби, релативну тежину кривичних дјела и мјесто извршења.

Члан 11.
Одлука о молби за изручење

(1) Замољена страна ће дипломатским путем упознати страну молитељицу о својој одлуци о изручењу. Свако потпуно или дјелимично одбијање молбе мора бити образложено.

(2) Ако се одобри изручење, стране уговорнице ће се договорити о мјесту и времену извршења изручења.

(3) Страна молитељица ће преузети лице које треба бити изручено у року од два мјесеца од датума одређеног за изручење.

(4) Када овај рок истекне, лице ће бити пуштено на слободу и замољена страна може одбити изручење због истог дјела.

(5) Међутим, у изузетним околностима које спријече изручење или преузимање лица које треба бити предато, она ће о томе обавијестити другу страну уговорницу прије истека прописаног рока и стране уговорнице ће се договорити о новом датуму изручења.

Члан 12.
Одложено или условно изручење

(1) Замољена страна може, пошто је донијела одлуку о изручењу, одгодити предају лица које је тражено како би провела кривични поступак против тог лица или ако је већ осуђено због неког другог кривичног дјела, а не због којег је тражено изручење, како би издржало казну. Сходно томе, у том случају ће замољена страна обавијестити страну молитељицу.

(2) Умјесто да одложи изручење, замољена страна може привремено изручити страни молитељици тражено лице под условима о којима заједнички треба да се договоре стране уговорнице.

Члан 13.
Заплјена и предаја предмета

(1) На захтјев стране молитељице, замољена страна ће, у мјери у којој то дозвољава њено законодавство, а без угрожавања права треће стране, заплјенити и предати предмете:

а) Који би могли послужити као доказни материјал који је нађен у посједу траженог лица у часу хапшења;

б) Који су кориштени при извршењу кривичног дјела;

ц) Који су стечени кривичним дјелом.

(2) Предаја предмета наведених у ставу (1) овог члана може бити обављена ако то захтијева страна молитељица чак и ако се већ одобрено изручење не може обавити.

(3) Ако споменути предмети подлијежу заплјени или одузимању на територији замољене стране, она их може, у вези с кривичним поступком који је у току, привремено задржати или их предати уз услов да буду враћени.

(4) Сва права која су могла да се стекну трећа лица *bona fide* у вези с тим предметима ће бити заштићена. Када постоје таква права, предмети ће, након завршеног поступка у страни молитељици, бити враћени замољеној страни што је могуће прије, а на трошак стране молитељице.

Члан 14. Транзит

(1) Транзит лица чије изручење врши трећа страна преко једне од страна уговорница на територију друге стране уговорнице се може одобрити на захтјев упућен дипломатским путем са неопходним пратећим исправама којима се потврђује да се ради о кривичном дијелу које подлијеже изручењу у складу са Уговором.

(2) У случају да се користи ваздушни превоз, примјењиваће се сљедеће одредбе:

а) Кад није предвиђено слијетање, страна молитељица ће обавијестити страну чија се територија прелијеће и потврдити постојање исправа предвиђених у члану 5. овог Уговора;

б) У случају принудног слијетања, ова пријава имаће дејство захтјева за привремено лишавање слободе наведено у члану 5. овог Уговора. Страна молитељица ће у овом случају поднијети захтјев за транзит под условима из става (1) овог члана;

ц) Када се предвиђа слијетање, страна молитељица упутиће захтјев за транзит.

Члан 15. Трошкови

Трошкове настале у вези са изручењем у замољеној страни сноси та страна. Трошкове транспорта и транзита настале у вези са предајом лица чије се изручење тражи сноси страна молитељица.

Члан 16.
Изузеће од легализације

(1) Списи и документи који се достављају у складу са овим Уговором и овјерени печатом надлежног органа стране молитељице биће прихваћени без формалне легализације или било каквог облика надовјере.

(2) У смислу овог Уговора, документи који су признати као службени на територији једне од страна уговорница ће бити признати као такви и на територији друге стране Уговорнице.

Члан 17.
Језик

Уз молбе и пратећу документацију сачињену у складу са овим Уговором биће приложен и овјерен превод на језик замољене стране или на француски језик.

Члан 18.
Консултације

Стране уговорнице ће се консултовати на захтјев било које од њих у вези са тумачењем и примјеном овог Уговора било уопштене или по његовим дијеловима.

Члан 19.
Обим примјене

Овај Уговор се односи на молбе поднесене након његовог ступања на снагу, чак и ако су се релевантна дјела или пропусти десили прије тог датума.

Члан 20.
Завршне одредбе

(1) Овај Уговор подлијеже ратификацији по уставним одредбама сваке од страна уговорница.

(2) Овај Уговор ступа на снагу након размјене ратификационих инструмената.

(3) Без угрожавања законских услова које је потребно испунити за ступање овог Уговора на снагу, стране уговорнице се могу договорити да измијене и допуне овај Уговор.

(4) Овај Уговор остаје на снази на неодређено вријеме.

(5) Свака страна уговорница може отказати овај Уговор у било које вријеме.

(6) Отказивање Уговора ступа на снагу шест мјесеци од дана када друга страна прими обавјештење о отказивању.

У том смислу, опуномоћеници потписују овај Уговор.

Сачињено у Алжиру, дана 20. септембра 2011. године, у два изворна примјерка на, српском, босанском и хрватском језику, и на арапском језику, при чему су сва четири текста једнако вјеродостојна.

За

Босну и Херцеговину

**Бариша Чолак,
министар правде БиХ**

За

*Народну Демократску
Републику Алжир*
**Тајеб Белаиз (Tayeb Belaiz),
министар правде**